

NOVIČE

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČIN KOČEVJE IN RIBNICA

Leto VIII. — Št. 20.

KOČEVJE 10. MAJA 1963

Cena 20 din

Z ZADNJE SEJE STAREGA OBLO KOČEVJE

Nova pošta, davki, razrešitve in imenovanja

7 MILIJONOV ZA NOVO POŠTO

Podjetje za PTT promet v Ljubljani je lani začelo razširjati in avtomatizirati PTT mrežo. Letos bo začeta dela nadaljevala. Zaradi ukinitve občinskega prometnega davka na PTT storitve pa bo zmanjkalo za planirana dela in nabave okoli 350 milijonov dinarjev. Ta primanjkljaj namerava podjetje nadoknaditi s posojilom pri Komunalni banki Ljubljana, če se obvežejo občinski ljudski odbori s področja ljubljanskega PTT podjetja, da bodo v letu 1964 odstopili del sredstev iz svojih investicijskih skladov. Po predlogu PTT podjetja bi naš občinski ljudski odbor odstopil 9 milijonov 800.000 dinarjev. Med razgovori s predstavniki podjetja in OLO pa je bilo predlagano, naj bi znašal prispevek za pošte 10 odstotkov od tistega dela prispevkov v družbene investicijske sklade v letu 1963, ki pripada občinskim in okrajnemu investicijskemu skladu, to je za toliko za kolikor se poveča občinska udeležba na tem prispevku v škodo okraja v letu 1963.

Občinski ljudski odbor je sklenil, da v obliki kredita (na 10 let s 5 odstotno obrestno mero) odstopa PTT podjetju 7 milijonov dinarjev oziroma 10 odstotkov prispevka v družbene investicijske sklade (od tistega dela, ki pripada občini in okraju po zaključnem računu za leto 1963), če se ugotovi, da 10 odst. tega prispevka presega 7 milijonov dinarjev.

TRI STOPNJE OBČINSKE DOKLADE NA DOHODKE OD KMETIJSTVA

Občinski ljudski odbor je sprejel tudi odlok o novih stopnjah občinske doklade na dohodke od kmetijstva za letos. Po tem odloku bodo kmetje v višinskih in od Kočevja oddaljenih predelih (kamor spada velika večina vseh vasi) plačevali doklade po poseb-

ni lestvici, ki znaša 10 do 30 odstotkov od osnove, kar znaša nekoliko manj kot lani. Kmetje v oddaljenih in nižinskih predelih (sem spadata le dve katastrski občini, Fara in Pirče) bodo plačevali doklado po lestvici, ki znaša 17 do 50 odstotkov od osnove. Kmetje bližnjih in nižinskih predelov (okolica Kočevja) pa bodo plačevali doklade po

poklicev) in ker preostali obrtniki zato občutno dvigajo cene svojim uslugam, je občinski ljudski odbor sprejel odlok o občinskih dokladi na dohodke od samostojnih poklicev (sem spada tudi privatno gostinstvo) in premoženj za letos. Ta odlok predvideva, da se bo doklada občutno znižala. Uslužnostna obrt bo ob-

(Nadalj. na 2. str.)

8. aprila je

Maršal Tito obiskal Kočevje.

Občani in mladina so ga prisrčno pozdravljali

stopnji 21 do 58 odstotkov z ozirom na osnovo.

V višinskih in oddaljenih predelih je doklada nižja zato, da se kmete zainteresira, da ostanejo na kmetijah, kar je pogoj, da bo tudi ta zemlja obdelana. V nižinskih predelih pa je doklada višja, da se kmete sili k čimboljšemu izkoriščanju zemlje, se pravi, da bi čimveč pridelali, kar bo v korist njim in skupnosti.

OBRTNIKOM ZNIZANI DAVKI

Ker je vedno manj obrtnikov in bi bilo zaradi visokih davščin pričakovati še nadaljnje odhajanje obrtnikov v družbena podjetja (večinoma tudi izven svojih

Pozdravi predsedniku Titu

V nedeljo bo šlo skozi kočevsko občino več štafet, ki bodo nosile pozdrave predsedniku Titu za njegov 71. rojstni dan.

ZVEZNA ŠTAFETA

bo pritekla na območje naše občine 12. maja ob 16.45 na mostu pri Brodu na Kolpi, kjer jo bomo tudi slovesno sprejeli. Iz Broda na Kolpi bo odšla ob 17. uri, skozi ostale kraje pa bo tekla: Vas-Fara ob 17.15, Nova Sela ob 17.35, Banja loka 17.50, Štalcerji 18.10, Livold 18.20, Dolga vas 18.30, v Kočevje pa bo prispela ob 18.45, nato pa bo ob 19. uri pred spomenikom zborovanje in primopredaja štafetne palice, ki bo v Kočevju tudi prenočila (pri spomeniku, kjer jo bo do odhoda stražila mladinska straža).

Naslednji dan, 13. maja, bo štafeta nadaljevala pot iz Kočevja ob 7. uri zjutraj, v Staro cerkev bo prispela ob 7.15, in na Jasnico ob 7.30, kjer bodo naši mladinci predali štafetno palico ribniškim.

REPUBLIŠKA ŠTAFETA

bo odšla 12. maja ob 16. uri iz Baze 20, v Zeljne bo pritekla ob 18.10, v Šalko vas ob 18.25 in v Kočevje ob 18.45. V Kočevju bo tudi prenočila.

Naslednje jutro bo odšla štafeta izpred spomenika ob 7. uri in tekla skozi Livold ob 7.25, Mozelj 8.00, Knežja lipa 8.40, Brezovica 8.55, Vimolj 9.10, Predgrad ob 9.35, v Starem trgu pa jo bodo prevzeli črnomaljski mladinci ob 9.50.

OBČINSKA ŠTAFETA

bo odšla 12. maja ob 17.30 uri iz Kočevske Reke, ob 17.50 bo tekla skozi Nove laze, ob 18.10 pa skozi Štalcerje, kjer se bo priključila zvezni.

MEDOBČINSKA ŠTAFETA

ki so jo organizirale občine Delnice, Čabar in Kočevje, bo tekla tudi 12. maja od Čabra skozi Osilnico in se bo ob 16.45 združila v Brodu na Kolpi z zvezno štafeto.

Štafeta mladosti na poti po Ribniški dolini

V Ribnici pripravljajo svečan sprejem štafete mladosti 13. maja ob 8. uri pred združnim domom. Letos poteka tudi po Ribniški dolini zvezna štafeta mladosti s čestitkami in pozdravi predsedniku republikke tovarišu Titu za njegov 71. rojstni dan. V svečanosti bodo sodelovali 100 članski pionirski pevski zbor osnovne šole v Ribnici, godba in člani delovnih organizacij. Med govorniki bo tudi predsednik

centralnega delavskega sveta Inles Vili Levstik.

Osrednji štafeti se bosta pridružili še v Dolenji vasi lokalna štafeta iz Grčaric in v Sodražici ob 9.05 medobčinska štafeta iz Drage in Loškega potoka. Tudi v teh krajih pripravljajo mladina in občani svečane sprejeme nosilcev štafetne palice.

Po 9. uri bo mladina iz Cerknice prevzela štafetno palico na meji z ribniško občino.

PREDVOLILNO ZBOROVANJE

v Kočevju v nedeljo,
12. maja ob 19. uri
pred spomenikom Svobode
govoril bo Boris Mikoš

SPREJEM ŠTAFETE

Nova pošta, davki, razrešitve in imenovanja

(Nadalj. s 1. strani)

● davčna po stopnji 1 odstotek do 4 odstotkov z ozirom na višino osnove (lani je znašala 3 odstotke do 8 odstotkov), doklada na proizvodno obrt pa po stopnji 2 odst. do 10 odstotkov (lani 16 do 24 odstotkov) z ozirom na višino osnove.

Odborniki so predlagali še, naj bi bodoča občinska skupščina podrobneje proučila probleme obrtnišva.

SE NEKATERI SKLEPI

Nadalje je sprejel občinski odbor še sklep o združitvi podjetja Elektro s podjetjem za distribucijo elektrike Slovenije, sklep o osnovni in dodatni stopnji prispevka za socialno oziroma zdravstveno zavarovanje, odlok o ustanovitvi gasilskega sklada občine in odločil o nekaterih imovinsko pravnih zadevah.

VOLITVE, IMENOVANJA, RAZREŠITVE, ODSTAVITVE

Nadalje je občinski ljudski odbor sklenil oziroma potrdil sklepe delavskih svetov, da

● se razreši dolžnosti direktorja podjetja Zidar inženirja Alojza Blenkušja, ker odhaja na novo službeno dolžnost;

● da potrdi sklep delavskega sveta podjetja ITAS o odstavitvi direktorja Antona Čuka, Delavski svet podjetja je sprejel ta sklep na zadnji seji in ga utemeljil s tem, da poslovanje direktorja ni bilo v skladu s smernicami delavskega sveta in upravnega odbora, da je odobril posebne dodatke nekaterim članom kolektiva brez vednosti organov samoupravljanja, da je kljub opominom prihajal neredno v službo in da je podjetje zaradi njegove malomarnosti utrpelo večjo materialno škodo. Za odstavitev direktorja je glasovalo od 24 članov delavskega sveta 23, 1 pa se je glasovanja vzdržal;

● da imenuje za direktorja podjetja Zidar Franca Bojca, dosedanjšega tehničnega vodjo podjetja;

● da imenuje za v. d. direktorja podjetja ITAS Staneta Ocepka, dosedanjšega načelnika za gospodarstvo in komunalne zadeve pri občinskem ljudskem odboru Kočevje;

● da imenuje za direktorja KGP inženirja Sava Vovka, dosedanjšega vršilca dolžnosti direktorja posestva;

● da imenuje za direktorja podjetja Komunala Romana Rojca, dosedanjšega vršilca dolžnosti

direktorja podjetja;

● da razreši dolžnosti načelnika oddelka za gospodarstvo in komunalne zadeve občinskega ljudskega odbora Staneta Ocepka in

● da imenuje za vršilca dolžnosti načelnika za gospodarstvo in komunalne zadeve občinskega ljudskega odbora Jožeta Benčino, dosedanjšega pravnega referenta pri občinskem ljudskem odboru.

POSLOVILNE BESEDE

Ob zaključku zadnje seje dosedanje občinske skupščine je odbornikom spregovoril dosedanji predsednik občinskega odbora Drago Benčina. Poudaril je, da je bila dosedanja 6-letna mandatna doba občinskega ljudskega odbora bogata in plodna. Delo odbornikov je bilo pravilno. Delali so v interesu skupnosti in

volivcev, kar so potrdili tudi zadnji zbori volivcev. Uspehi dela dosedanjšega občinskega ljudskega odbora so vidni, saj je rešil glavne probleme na področju gospodarstva in družbenih služb ali pa jih je vsaj začel reševati. Prav tako pa so vidni tudi problemi, ki jih bo morala reševati bodoča občinska skupščina, ki jo bomo v kratkem volili.

Predsednik se je zahvalil odbornikom za njihov trud in jim želel, da bi tudi v bodoče, nekateri kot člani nove občinske skupščine, ostali pa na drugih področjih delali za dobrobit komune, republike in države.

OBISK V KEMIČNI IN POSLOVILNO KOSILO

Po seji so odborniki občinskega ljudskega odbora obiskali še Kemično tovarno, kjer so se zani-

mali predvsem za njeno usposobitev za redno proizvodnjo in za proizvodni postopek.

Po ogledu Kemične so odšli odborniki v hotel »Pugled«, kjer je bilo zanje pripravljeno slavnostno poslovilno kosilo. Med kosilom je odbornike nagovoril in se jim zahvalil za dosedanje uspešno delo Janez Merhar, predsednik občinskega odbora SZDL.

BESEDE OB SLOVESU

Vinko Zajc je zastopal v sedanjem ljudskem odboru privatno obrt. V razgovoru na poslovilnem kosilu je dejal:

— V sedanji mandatni dobi je bilo izgovorjenih na sejah občinskega ljudskega odbora le malo besed o privatni obrti. Želel bi, da bi se bodoči ljudski odbor tudi naprej tako uspešno ukvarjal s problemi gospodarstva in posameznih panog, kot se je dosedanji, vendar naj bi ta malo bolj mislil tudi na privatno obrt, kar sedanji ljudski odbor zaradi reševanja še nujnejših problemov, ni utegnil.

PRVA STOLPNICA PREVZETA

3. maja je občinski stanovanjski sklad prevzel od izvajalca del SGP Zidar prvo stolpnico v Kočevju. Komisija, ki je tehnično prevzela 7-nadstropno stolpnico, je ugotovila, da so dela opravljena solidno in po projektih ter v skladu z vsemi pravilniki. Popraviti je treba le še nekatere drobnarije.

To je hkrati prva stolpnica, ki jo je Zidar zgradil v Kočevlju. Pred njo je zgradil dve na Reki.

Gradnja stolpnice je trajala dve leti in pol. Potekala je v skladu s sredstvi, ki so bila na razpolago. Težave so bile tudi z načrti. Osnovni načrt je bil odobren, čakati pa so morali na načrte za inštalacije. Stolpnica je hkrati prva zgradba v Kočevju, ki bo imela dvigalo.

Kljub izvršenemu prevzemu pa še vedno ni urejeno vse, kar je bolj ali manj važno za vselitev. Tako ni urejena **dovozna cesta**, ki je sicer v delu, zasilno urejena pa bo predvidoma do konca prihodnjega tedna. **Kanalizacija** mora tudi še biti priključena na glavni zbiralnik, za kar bo tudi treba počakati še nekaj dni. **Centralna kurjava** je v stolpnici vgrajena, zunanji dovod pa je še v delu. Tudi zunanja **telefonska napeljava** je še v delu. Na dvigalo bo treba tudi še nekaj dni počakati. **Voda** pa priteče v vse prostore stolpnice, čeprav smo se bali, da pritisk iz starega vodnega rezervoarja ne bo zadostoval (sicer bo pa tudi novi rezervar v kratkem gotov).

Stanovanja, ki jih je v stolpnici 32, so odkupili: Rudnik, Kemična, ObLO, ZB, KGP, Avto, INLES, Narodna banka, Elektro,

Kovinar, Snežnik, Zavod za za-

Prva stolpnica, v katero se bodo kmalu vselili prvi stanovalci. Dohod do stolpnice urejujejo, pri delu pa jim je večkrat nagal dež

OD PETKA DO PETKA DOMA IN PO SVETU — OD PETKA DO PETKA DOMA IN PO SVETU

U TANT PRIPOTOVAL V BEOGRAD. 8. maja je pripotoval na povabilo Zveznega izvršnega sveta na uradni obisk generalni sekretar OZN U Tant. Na letališču ga je sprejel podpredsednik ZIS Edvard Kardeelj. Generalni sekretar je bil pri nas dva dni. **PREDSEDNIK FINSKE V JUGOSLAVIJI.** Pred dnevi je obiskal Jugoslavijo predsednik republike Finske Urho Kekkonen s soprogo. Po tridnevem obisku v glavnem mestu je odpotoval v Črno goro. Predsednik Kekkonen je za jugoslovansko televizijo izjavil,

da ga veseli, ker je imel med sedanjim obiskom priložnost izpopolniti svojo predstavo o Jugoslaviji, ki jo je poznal prej samo po posrednih virih. Dejal je: »Moj vtis o Jugoslaviji je postal popolnejši. Velikansko delo, ki ga opravljate, sem prej poznal samo po številkah, ki pa so se zdaj zame spremenile v otipljive dosežke. Ničče ne more ostati brez navdahnjenja, ko pogleda vaš Novi Beograd, nagel razvoj vaše industrije in gospodarskega življenja ter navdušenje ljudi, ki gradijo svobodno državo.«

5 Odstotkov več za KPI. Rezultati parlamentarnih volitev v Italiji so skoraj vse presenetili. Komunistična partija Italije je dobila nad milijon glasov več kot na prejšnjih volitvah ali v odstotkih povedano: 5 odstotkov več. Zato pa je najmočnejša — Krščanskodemokratska (DC) — izgubila tričetrt milijona glasov, oziroma 3 odstotke. Prvič je zdrknila pod 40 %, kar pomeni, da je v primerjavi z letom 1948 izgubila 10 odstotkov glasov. Toda DC je še vedno najmočnejša stranka v Italiji. Spremenil pa

se je odnos med njimi na škodo najmočnejše. Če bi hoteli povzeti rezultate zadnjih volitev, bi ugotovili znaten premik na levo

SIRSKI MISLI V ZAR IN IRAKU. V Kairo je prispela sirska delegacija pod vodstvom predsednika Nacionalnega sveta revolucionarnega poveljstva. Delegacija se bo razgovarjala o položaju, ki je nastal po ponujenem odstopu nekaterih unionističnih ministrov v Siriji. Podobna delegacija naj bi odpotovala tudi v Beograd.

Andrej Tomšič:

Uporna kri

Zopet je padla v nezavest. Katja in Majda sta sedeli pri nji in pazili nanjo. Kdaj pa kdaj je iz Sonjinih ust ušel vzdih in samo po tem sta vedeli, da je še živa. Tako sta pri njej presedeli in prebdeli vso noč. Sonja se je od trenutka do trenutka zavedla in prebdela v nezavest, dokler je proti jutru ni zajel spanec. Se v spanju je ponavljala: »Ne vem, nič ne vem!« kot da je še vedno na zasliševanju. Kdaj pa kdaj je presunljivo zakričala, da sta se obe zdrznili, dokler se na krike nista privadili. Tudi če bi hoteli, Katja in Majda ne bi mogli zaspati, negotova usoda in misel, da bodo tudi njiju tako mučili, jima ni dala zaspati.

Sonja se je zbudila pozno dopoldne. Čutila se je okrepcano in tudi govorila je lahko. Le če se je premaknila, jo je grozovito zabolelo. Kljub temu se je prisilila, da je sedla. Zbrala je vso voljo, da je premagala slabost. Komaj se je držala pokonci in začutila je žejo. Majda ji je dala vode in pila je v globokih požirkih, čeprav jo je pri vsakem požirku neznošno zabolelo. Ko se je odžejala, je vprašala, komaj zlogujoč besede:

»Kje pa sem? Smo še vedno v Kočevju?«

»Še smo v Kočevju,« je odgovorila Katja. »Prinesli so te sem, verjetno iz barake pri postaji. Od kje pa si, čigava?«

»Iz Ribnice, Sonja,« je povedala in dodala še priimek. V Katjo je podzavestno zaupala. Čutila je, da jo Katja ne bo izdala, da je tudi ona naša, partizanska.

»To je moja hči, Majda,« je predstavila Katja hčer. »Prišli so po naju zvečer, ker nisva vedeli, da bodo z njimi tudi izdajalci. O vsem so obveščeni. Nekateri domačini so se med osvoboditvijo pritažili, sedaj pa ovajajo. Prekleti!«

Ta in naslednji dan je Sonja mirno spala. Čutila je, da po spanju prihajajo vanjo nove moči. Ure in ure je premišljevala, kako bi ušla. Preiskovala je stene in mrežo na oknu ter kmalu ugotovila, da je okenska mreža stara in da jo je na mestih že požrla rja. Svoje misli in nade za beg je zaupala tudi Katji. Predvsem je hotela vedeti, kje je, v katerem delu mesta. Mesto je dobro poznala; samo da pride iz te kletke, bo zopet svobodna. Trdno je bila prepričana v to. Čakala je samo ugodne prilike in ta se je kmalu ponudila.

Nemci, ki so ostali v Kočevju kot posadka, so dobili prvi obisk iz Ljubljane: vzpostavljena je bila redna preskrbovalna zveza na cesti Ljubljana—Kočevje. Kamioni, v spremstvu tankov, so za kočevsko posadko pripeljali hrano in municijo, med hrano pa je bila tudi precejšnja količina pijač. Že popoldne so vojaki dobili precej ruma, na katerega so potem nalivali še vino. Že zvečer so bili močno pijani in zapornice so slišale v celico njihovo pijano petje.

»Danes moramo pobegniti, take prilike ne bo nikoli več,« je vzpodbujala Sonja popoldne Katjo in Majdo.

Takoj ko se je zmračilo sta Majda in Katja otrgali okensko mrežo na dalnjem kraju. Počakali sta, da jim je stražar prinesel večerjo, nekaj makaronov v vodi, nato pa mrežo zvile. Katja je pogledala ven in videla, da je do tal komaj nekaj nad meter.

»Pojdimo! Sonja, najprej grem jaz, nato ti in potem Majda. Za vsak slučaj, če bo treba kateri pomagati,« je zašepetala Katja in se splazila skozi okno. S čevlji v rokah, v samih nogavicah je skočila na pločnik pod oknom in se pritažila ob zidu. Ko je videla, da ni nikogar v bližini in da tišino moti samo pijano petje vojakov, ki so jih stražili, je dala znak in kmalu sta bili ob njej tudi Majda in Sonja. Še trenutek so pačakale, nato pa se brez šuma splazile za vogal nasprotne stavbe. Pazljivo prisluškujoč v noč so se splazile ob Rinži proti mostu. Ko so bile pri cerkvi, so zaslišale trde korake na cesti. Molče so se spogledale.

»Patrola!«

Stisnile so se k zidu cerkve in se spojile s sencami, ki jih je metala cerkev. Patrola je šla mimo in oprezno so stekle čez cesto.

Sonja ju je komaj dohajala. Njeno drobno telo je bilo še vedno razboljeno od udarcev in vsak gib ji je povzročal bolečine. Kljub temu je vztrajno premikala noge in ni zaostajala za njima, vendar so jo izdale noge in zgrudila se je. Katja je šele čez čas ugotovila, da Sonje ni z njima.

»Morava se vrniti ponjo,« je rekla hčerki in se odločno obrnila. Dašle so jo, plazečo se po vseh štirih. Prijeli sta jo pod pazduho in jo nesli.

»Pustita me. Še vaju bodo zopet ujeli,« se je branila Sonja, toda Katja in Majda o te mnista hoteli ničesar slišati. Prinesli sta jo do hiše, kjer je prebivala Katjina sestra in Katja je previdno potrkala. Dvakrat dolgo, enkrat kratko — dogovorjen znak, da so prijatelji.

Vrata je odprla hčerka sestre. Ko je spoznala teto in sestrično, je na široko odprla vrata, da so nemudoma izginile v temo veže. Vrata so se zaprla in trdo jih je zapahnila.

»Teta, od kje pa vi?« je vprašalo prestrašeno dekle.

»Iz zapora, molči,« je odgovorila Katja, še vedno držeč Sonjo pod roko.

V kuhinji so Sonjo položili na divan. Olga, Katjina sestra, je zaskrbljeno gledala pozne obiskovalke.

»Ne vem, če boste lahko ostale pri nas, tudi mi smo jim sumljivi. Ze dvakrat so napravili preiskavo, vrag vedi, kaj so iskali. Lahko se vrnejo.«

»Potem moramo dalje. Samo kam?« je po kratkem premisleku spregovorila Katja. Pri tem je zaskrbljeno pogledala Sonjo, ki je bila na kraju svojih moči.

TV stolčki za izvoz

Podjetje STOLARNA iz Dobropolja se je razvilo po vojni iz nekdanjega mlina in žage. Sedaj je v podjetju zaposlenih že 53 delavcev, izdelujejo pa posebne televizijske stolčke. Vsa njihova proizvodnja je usmerjena v izvoz, v Združene države.

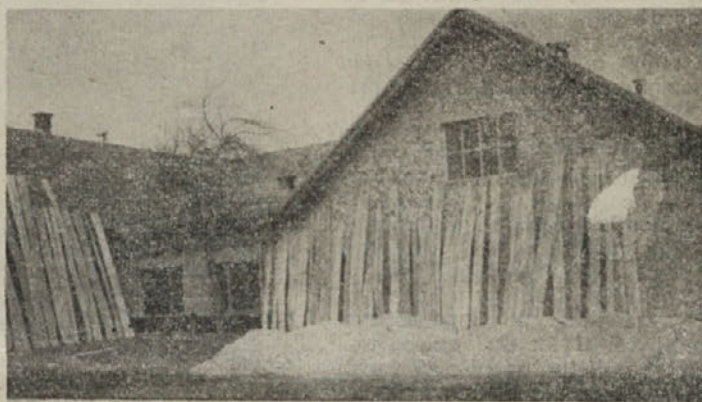
Letošnji plan predvideva 103 milijone realizacije ali 17 odstotkov kakor lani. Izvažajo preko izvoznega podjetja Slovenija les — Kooperativa.

Po petletnem planu podjetja bi lahko azvzeli tak obseg proizvodnje, da bi zaposlili še veliko več ljudi. Delavcev pa v Dobropoljski dolini ne manjka, saj se jih veliko vozi na delo v Ljubljano, Grosuplje in drugam. Pri tem pa imajo precejšnje težave z lesom. Les dobivajo s področja Strug in Dobropolja, letos pa ga je precej manj. Po proizvodnih zmogljivostih (strojev — novih — imajo dovolj), in po zaposlitvi (sedanji in predvideni povečani),

bi lahko realizirali letos 130 milijonov din, če bi, seveda, imeli dovolj lesa. Letos bodo potrebovali za izpolnitev proizvodnega plana tri tisoč kubičnih metrov lesa (leta 1958 le 300 kubič. metrov!). Če ne bodo imeli dovolj lesa, lahko nastopi stagnacija.

Vsekakor bi bila dobra (o čemer tudi že malo razmišljajo) združitev vse lesne industrije v našem koncu. V ribniško-kočevskem bazenu je to že urejeno, vsekakor pa tudi dobropoljska Stolarna gravitira sem, upošteva-joč, da črpa surovine iz gozdov tega območja.

Lansko leto je podjetje dalo na sklade osem milijonov dinarjev. Razmerje med skladi in os. dohodki znaša 76:24, kar predstavlja v grosupeljski občini najboljše razmerje (največ dajo na sklade). Povprečni osebni prejemki so bili lani v Stolarni 26.000 din (od 17 do 43 tisoč).

Dobropoljska stolarna

Nega gozdov

Na zadnji seji ObLO Ribnica so odborniki poslušali tudi poročilo o varstvu in negi gozdov ter o gradnji in vzdrževanju gozdnih komunikacij, pa tudi o planu gozdnih gradenj in rekonstrukcij, ki jih bo financiral gozdni sklad. V gozdnih v občini je 160 kilometrov gozdnih poti in vlak. Od tega jih je 89 km brez podlage, 35 km brez vsake osnove, 60 km poti je preozkih za vozila (gumarje) in le 40 kilometrov gozdnih poti je dobrih. Jasno je, da so stroški spravila leka po takih poteh silno veliki, pa tudi naporene je, zato je nujno vlagati v vzdrževanje gozdnih komunikacij večja sredstva.

Resda je bilo že precej storjenega, toda še vedno bi nujno potrebovali nad 100 kilometrov sposobnih gozdnih poti. Po drugi strani pa vemo, da to še ne bo tako kmalu, saj stane kilometer ceste okrog 10 milijonov dinarjev!

Skoraj dokončno je dograjena cesta v Veliko goro (iz Zadolja), velike potrebe pa so v drugih krajih (na primer v Mali gori, kjer že vrsto let ni bila zgrajena nobena gozdna pot).

Odborniki iz Loškega potoka so tudi predlagali, naj bi pričeli graditi cesto na Račno goro (kjer jo že gradijo z Loške strani.) Ker pa bi bila za to potrebna precejšnja sredstva, so sklenili, da letos pripravijo potrebne elaborate. Vse gradnje oz. rekonstrukcije in

vzdrževanje vodi gozdni obrat KZ, ki bo moral tudi bolj skrbeti za vzdrževanje in varovanje gozdov, predvsem kar zadeva pravilno sečnjo...

Povrnitev primanjkljaja

Občinski ljudski odbor Ribnica je na zadnji seji obravnaval prošnjo gostilničarja Jožeta Korena iz Grčaric za oprostitev povračila primanjkljaja. Gostilna je bila prej v sklopu gostinskega podjetja, nato jo je podjetje zaprlo; kot privatnik jo je prevzel dotedanji upravnik Koren. Gostišče je imelo 176 tisoč dinarjev primanjkljaja, ki bi ga moral pokriti. Pristojni svet pri občinskem ljudskem odboru mu je prošnjo za oprostitev plačila zavrnil, zato je vložil ponovno prošnjo, v kateri je navedel, da ves čas, kar je imel gostilno, ni izkoristil dopusta niti ni obračunal nadur, na izgubo pa so tudi vplivale razmere v vasi. Odborniki so bili mnenja, da dopustov in nadur nikakor ne moremo plačevati z napravljeno izgubo. Če dopusta ni izkoristil in je celo delal nadure, bi vsekakor moral imeti veliko večji promet, torej tudi izgube ne bi bilo, kvečjemu dobiček. Po daljši razpravi, ko je precej odbornikov menilo, da bi se na ta način splačalo delati izgube, so sprejeli sklep, da povrne 100 tisoč dinarjev, 76 tisoč din pa se mu oprostijo.

Planinsko društvo Kočevje

Izredna skupščina Planinske zveze Slovenije je 27. jan. med drugim sklepala tudi o podelitvi častnih znakov in pohval zaslužnim planincem in planinskim delavcem. Od kočevskih planincev sta dobila pismeni pohvali tov. Peter Vovk in Viktor Kužnik, dolgoletni zaslužni planinec Jože Kalan pa srebrni častni znak PZS. Planinska zveza Jugoslavije pa je že 1. 1962 odlikovala vse te tri naše najprizadenejše planince z diplomami in častnim srebrnim znakom.

V zvezi s tem sem spravlil tovariša Petra Vovka v pogovor o planinstvu na splošno in o delu in uspehih Planinskega društva Kočevje še posebej. Vedno dobro razpoloženi in nasmejani planinec mi je rad odgovarjal.

Kako vi, izkušen planinec in organizator, gledate na planinstvo v splošnem in še posebej na Planinsko društvo Kočevje?

Naše Planinsko društvo je raslo in uspevalo prav zato, ker je od vsega začetka dosledno temeljilo na prostovoljnem, amaterskem delu. S ponosom lahko trdimo, da v naših vrstah ni mogla dobiti tal škodljiva miselnost, da naj človek dela samo za plačilo, za pohvalo. Tempo našega gospodarskega razvoja zahteva od nas, da nudimo delovnemu človeku potrebno rekreacijo. Prav v planinstvu pa se izčrpani organizem opomore in na prijeten način pripravi za nov delovni elan.

Lani je število obiskovalcev kočje PD Kočevje pri Jelenovem studencu zelo naraslo. Če pa primerjamo to število s številom včlanjenih planincev, ne moremo biti zadovoljni. Drži, da je glavni namen naše organizacije pridobiti čim več ljudi za udeleževanje v planinah, želeti pa bi bilo, da bi vsi ti številni obiskovalci kočje postali tudi člani društva. Iz širšega kroga članstva bi laže dobili nove sodelavce pri organizacijskem delu. Kakor vidite, tudi pri nas straši splošni problem: kadrovanje! Takih sodelavcev nam primanjkuje. Vse delo sloni samo na maloštevilnih ramah. Z odhodom katerega teh prizadevnih članov bi nastal položaj, ki bi resno ogrožal naše planinsko prizadevanje.

Ce je v koči tak obisk, mora biti tudi dobro oskrbovana. Kako pa je v tem pogledu poskrbljeno v njej?

Planinske postojanke ni mogoče primerjati z gostinskimi obratom. Prvenstvena naloga na-

Jože Kalan

še planinske kočje je, nuditi utrujenemu izletniku prijetno zatočišče, nato šele pride dolžnost, nuditi mu gostinske usluge, kolikor se ne zadovolji s tistim, kar je prinesel v nahrbtniku. Trudimo se ohraniti planinski značaj naše kočje. Planinska postojanka ne more sama sebe vzdrževati. To poudarjam v želji, da bi o tem dejstvu razmišljali tudi organi oblasti in letos izdatneje podprli Planinsko društvo, ki bi brez njihove pomoči sicer moralo priljubljeno izletniško točko meščanov, kočjo pri Jelenovem studencu, zapreti. Občinski ljudski odbor naj

od sredstev za telesno kulturo oddeli kaj tudi za Plan. društvo, ki brez tekom in dohodkov skrbi za rekreacijo delovnih ljudi, kar je tudi telesna kultura!

V mestu sem videl novo oglasno omarico Planinskega društva. Ker ste glavni društveni propagandist, kaj lahko poveste tudi o tem delu?

Propagandni odsek našega dru-

Planinska koča pri Jelenovem studencu

štva je dosegel precej uspehov z objavljanjem zapiskov in fotografij o dejavnosti Planinskega dru-

štva v Kočevju. O delu društva in uspehih smo v našem domačem tedniku »Novice« objavili več člankov in objav. Prav tako se oglašamo tudi v »Planinskem vestniku« s sestavki o planinstvu in turizmu. Zadnji je bil objavljen pod naslovom »Pot v pragozd«.

Omenili ste turizem. Kakšno pa je sodelovanje med planinsko in turistično organizacijo v Kočevju?

Glede sodelovanja med planinsko in turistično organizacijo planinci želimo, da bi se v sedanji meri obdržalo in se, če le možno, še nadalje poglobljalo. Oboji pa moramo iskati še uspešnejše načine sodelovanja. Na skupnih sestankih bi morali razpravljati o problemih obeh organizacij, nato pa poskrbeti za najtesnejšo pove-

zavo s komuno. Obema organizacijama bi to bilo le v prid.

Kako pa je s podmladkom v

Od leve na desno Peter Vovk, Dušan Kalan in Viktor Kužnik

Planinskem društvu, če tudi pri nas velja prislovica, da na mladih svet obstaja?

Tega se zavedamo tudi v našem društvu, zato skrbimo za planinski naraščaj. Največ si obetamo od mladega tovariša Kalana. Jabolko ne pade daleč od drevesa. Sin našega najstarejšega planinca nam je že v precejšnji pomoč. Skrbi za nameščanje kačipotov in markacijo vseh planinskih poti do kočevskih gorskih in gozdnih zanimivosti. S pravim planinskim tovarštvom, z osebno ljubeznivostjo in zlasti obsežnimi planinskimi izkušnjami v visokogorju si je pridobil krog mladih planincev, ki s pravim pojmovanjem planinstva in nesebičnim, zelo naporim delom dosti obetajo!

Od prijaznega sobesednika Petra sem se poslovil z željo, da se prvo lepo nedeljo snidem z odklonkanci v njihovi pravi domačiji, v planinski koči pri Jelenovem studencu!

France Cankar

Razširitev arondacije

Kmetijska zadruga Ribnica je predložila občini predlog za razširitev arondacijskega kompleksa na območju Lambergarce pri Ugarju. S tem bo zaokrožen kompleks posestva Ugar, kar bo predstavljalo okrog 200 hektarov obdelovalne zemlje.

Posestvo ima sedaj 200 glav goveje živine, kasneje, z dograditvijo hleva, pa bodo lahko redili okrog 400 glav živine. O razširitvi arondacijskega kompleksa na Ugaru je razpravljal svet za kmetijstvo in gozdarstvo pri ObLO in ga potrdil. Vendar pa je svet zahteval, naj zadruga prične z razširitvijo arondacije šele tedaj, ko bo imela zagotovljena sredstva oziroma zemljo za plačilo oziroma zamenjavo površin, ki so predvidene za arondacijo. Od nekmetov pa bo zadruga vzela zemljo v najem (za 10-15 let) ali pa jo bo odkupila.

V utemeljevanju predloga za razširitev arondacije se lahko opremo na nekatere številke, ki kažejo, da stalež živine po nekaterih vaseh stalno pada in da je tudi obdelovanje zemlje drugačno (sena npr. ne pridelujejo za lastne potrebe ampak za prodajo). Ze v Ribnici je živine mnogo manj, kot pred vojno, stalež pa pada predvsem v vaseh v bližini Ribnice, s čimer je vsekakor utemeljena razširitev družbene kmetij-

ske proizvodnje. Tako ima Ribnica na 135 hektarih obdelovalne zemlje 27 glav živine, Gorenja vas 0,39 glave velike živine na ha, Dolenja vas 0,6 in Prigorica 0,7 glave velike živine na hektar.

Kmetijska zadruga pa že pripravljata temeljito analizo in predlog za ravninske površine, ki so zanimive za družbeno proizvodnjo in strojno obdelavo. Ostala področja, ki ne bodo prišla v poštev za arondacijo, pa so že sedaj predvidena za pogodbeno so-

delovanje, ki naj bi dopolnjevalo družbeno proizvodnjo, ki pa bo morala biti veliko bolj intenzivna kot doslej.

V zvezi z vsem tem je svet za kmetijstvo in gozdarstvo imenoval posebno komisijo, ki bo preverila, na kakšen način naj občina izvajava davčno politiko. Pri tem naj bi upoštevali dobre tržne in proizvodne pogoje, formulirala pa naj bi se z lestvico za občinsko doklado, ki naj bi bila različna za nižinska in višinska področja, interesantna za družbeno proizvodnjo. To pa naj bi bil tudi stimulans proizvajavcem za povečanje proizvodnje v obrobnih predelih (višinskih), ki jih zadruga ne bo vključevala...

Ladja brez krmarja

Ladja brez krmarja je novo »čudo« ladjedelnštva. Plove po Dnjepru, vodi pa ga elektronski »krmar«, ki spretno manevrira in nadzoruje delo avtomatskih naprav. Elektronski upravljavec namreč dobiva informacije od avtomatičnih naprav in takoj prinaša potrebne odločitve.

Konstruktorji iz Kijeva so dali tej ladji ime »Laboratorij«, ker naj bi jim pomagala pri njihovih

znanstvenih raziskavah. Radi bi dobro in brez težav opravljali svoje naloge. Princip je zelo enostaven in je v tem, da bi električni kavelovi, ko bi prehajali skozi kavel, postavljen na dnu reke, ustvarjali magnetno polje, ki bi vplivalo na ladijske naprave in z njimi upravljalo.

Po izjavah znanstvenikov ni več dolgo, ko bo mogoče s kopnega upravljati cela ladjevja.

Vedno manj začimb

Pecivo in slaščice, ki so jih razni narodi pripravljali ob različnih svojih narodnih praznikih, posebno pa tistih, ki so pomenili najnižjo ali najvišjo sončno pot ali pa prihod pomladi, so bili dostikrat starejši od samih praznikov, ker so jih dostikrat prevzemali od drugih starejših narodov. Vse je zavito v koprne predzgodovine.

Laže pa je slediti zgodovini začimb, ki so jih uporabljali za prirejanje jedi in peciva ob praznikih. Pri roki je že navadno šolsko znanje, kako smo marsikatero začimbo, kot na primer poper ali žafran, dobivali preko zveze z Arabci iz indijskih krajev. Križarji se niso samo borili, ampak tudi odigrali pomembno posredniško vlogo v trgovini z začimbami. Velik del zaslug za povečano uporabo tropskih začimb pa ima odkritje Amerike.

Ze vanilija, ena najbolj razširjenih in cenjenih začimb, je prišla v Evropo iz nekdanjih španskih ameriških dežel. Spada v vrsto orhidejev. Španci so opazili, da začinjajo Mehikanci čokolado z vanilijo in dobijo poseben odtonek izrednega okusa. Takrat so kar s smrtno kaznijo prepovedali iznašati semena iz španskih ameriških kolonij in so šele v 19. stoletju Francozi postavili plantaže na otoku Reunion v Indijskem oceanu. Manjkale so pa posebne mehikanske mušice, ki so vanilijine cvetove oprasale. Kaj storiti? Delavci so kar z roko oprasovali cvetove in ta postopek je še zmerom v rabi. A tudi s samimi plodovi vanilije je precej dela. Skrbeti morajo, da potem pravilno dozori in da so podvrženi primernemu kvašenju ali fermentaciji. Šele po mnogih mesecih jih kot dokončno trgovsko vanilijo odpošiljajo v pločevinastih škatlah po svetu. Iz 3,5 kg zelenih plodov dobijo en kilogram vanilije.

Kardon je ena izmed najplemenitejših začimb za pecivo in jo dobijo iz posušenega stročja nekake grma, ki se tako imenuje in raste na Cejlonu. To začimbo uporabljajo gospodinjice iz severnih evropskih držav.

Sladki janež pridelujejo zdaj največ v Španiji, nekoč pa je rasel največ v Mali Aziji in Egiptu. Klinčki ali nageljnovcice so pravzaprav posušeni cvetni popki do dvanajst metrov visokega drevesa, ki raste na otokih okoli Afrike, na Zanzibaru, Madagaskarju in raznih drugih otokih. Žbice rabijo za pripravljanje punča, kuhanega vina in drugih kuhanih alkoholnih pijač. Za ta namen porabijo pri nas najbolj pogosto »kanelo«, neke vrste cimeta v palčicah, ki jo dobivajo s Cejlona in ki je najdražja med številnimi cimetovimi vrstami. Ugotoviti pa moramo, da se okus ljudi menja, da so le redke družbe, ki bi po gostilnah, kot nekoč, pile kuhano vino, še redkejši so pa užitniki punče. Ljudje si pomagajo z bolj z raznimi začimbami, v katere vlivajo rum ali pa razne esence.

Cimet pridobivajo iz cimetovca, drevesa, ki so ga že stari Kitajci uporabljali kot zdravilo. Znameniti odkriteljski Vasco da Gama ga je prinesel v Evropo.

Inger raste v Nigeriji in Zahodni Indiji, ga pa pri nas zdaj že manj uporabljajo. Marco Polo piše, da je v Indiji in na Kitajskem spoznal ingver v 13. stoletju.

ZA POPER SO DAJALI ZLATO

Najvažnejša od vseh začimb je poper, ki ga pa pri nas ne uporabljamo toliko za pecivo kot drugod, pač pa bolj za razne jedi in razne klobasne izdelke. Poper je plezavka v tropskih krajih in je v srednjem veku igral velikanško vlogo v trgovini med Vzhod-

dom in Zahodom. Poper je bil strašno drag, tako da so ga dostikrat odtehtavali z zlatom. Zategadelj je razumljivo, da so na bahaških gostijah vitezov in knezov pretiravali z uporabo popra. Znamenito je bilo svatbeno kosilo vojvode Karla Burgundskega leta 1468, na katerem so uporabili nič manj kot 2380 funtov popra. Dandanašnji uporabljajo čedalje manj popra. Na Krasu so očanci potresali toliko popra po juhi, da je bila kar črna. Poper so tudi rabili kot ljudsko zdravilo. Polna žlica popra z octom bi morala zdraviti razne želodčne tegobe. Zdaj ga zdravniki čedalje bolj odsvetujejo pri želodčnih čirih in pa krvnih pritiskih.

ZAFRANA VEDNO MANJ

Tudi žafran je bolj redko najti v naših kuhinjskih škatlah. Še pred petdesetimi leti ni manjkalo v nobeni kuhinji ne kot barvilo za pecivo in ne kot začimba. Moral je biti res precej drag, če je prišel v pregovor: Drag ko žafran! Zdaj opravijo to razna škodljiva in neškodljiva industrijska barvila, pri dobrih testeninah pa obilo jajc. Od 80 do 100.000 cvetkov je bilo treba za kilo suhega žafrana. Ker pravega žafrana malo rabijo, je propadlo

precej kmetov v Španiji in Franciji, ki so gojili žafranovo cvetje.

Med vojno smo živeli od nadomestkov začimb, v Italiji že od sankcij zaradi Abesinije naprej. Približno nekaj nad deset zadnjih let pa je uvoz začimb prost. Zmanjšala se je njihova poraba v družinah, ker pečemo čedalje manj domačega peciva. Verjetno porabijo velike tovarne peciva, slaščic in piškotov še večje količine začimb kot prej družine, kolikor si ne pomagajo z industrijskimi nadomestki - surrogati slabega zvena in pomena.

Negujmo roke

Pomlad je tu in prav kmalu bomo že oblekle brezrokavne obleke. Pri tem pa ne smemo pozabiti na roke, te naj bodo negovane in seveda čiste.

Da boste imele lepo gladko kožo, si boste roke prav vsak večer namillile in si jih z umivalno vrečko ali krtačo zmasirale. Nato si boste peno izplaknile s toplo vodo in nazadnje še z mrzlo. Za brisanje bomo vzele grobo brisačo in si roke temeljito osušile. Če imate bolj suho kožo, si boste roke še namastile z mastno kremo.

...EN ČEŠNJEV CVET...

Foto ing. Briški

Ivan Car

Odnosi med ljudmi

(Nadaljevanje)

Zdravi odnosi med ljudmi temelje v prvi vrsti na iskrenem medsebojnem spoštovanju in kdor torej priznava in upošteva pravice, ki jih ima sočlovek, kdor mu priznava v dejanju enakopravnost, pravimo da je do ljudi moralen. Brez dvoma je nemoralno kakršnokoli izkoriščanje človeka, socialno in nacionalno zatiranje, toda nič manj nemoralno je, če si do nekoga nevljuden, napačno z njim ravnaš itd. Iskreno spoštljivi zdravi medsebojni odnosi so vsakakor prvi izraz in dokaz človekove osebnosti moralne zavesti. Vzpostavitev iskrenejših odnosov med ljudmi je torej najprej stvar večjega medsebojnega zaupanja in spoštovanja, pa tudi poštenja na sploh. Zato se vprašanje iskrenosti in neiskrenosti rešuje lahko v sklopu ostalih moralnih vprašanj. Bolj bi morali povzdigniti vrednost človeka, ki je odkrit, pa je po svojem značaju ali zatraci svoje odkritosti manj simpatičen. Na drugi strani bi bilo tudi potrebno, da bi se splošnim težnjam po iskrenosti in poštenju

našega javnega življenja pridružilo tudi naše prizadevanje, da bi se v medsebojnih odnosih kazali take, kakršni smo. Potrebo po pretvarjanju namreč čuti največ tisti, ki v bistvu ni pošten. Iskrenosti do sebe ne moreš ločiti od iskrenosti do drugih, seveda pa bi se morala ob tem kar najbolj dvigniti ocena, ki jo zasluži poštenost.

Nemogoče in tudi nepotrebno je, da bi človek razkrival vse, kar se v njem dogaja, vendar bi moralo biti dvoiličnosti čim manj. Mislim, da bi morali medsebojno iskrenost mnogokrat veliko ostreje kritizirati, tako da bi se nam tudi bolj izostril posluš za iskrenost.

Mojstri zlaganosti so seveda vseh vrst in kategorij. Mislim pa, da je najboljša obramba pred vsako vrsto neiskrenosti in hinavstva odločnost, čim manj samoljubja in čim več samokritičnosti. Nihče prej ne nasede hinavcu kot samoljubnež in slabič, s katerim se hinavec poigrava kot mačka z miško.

NEKAJ O VZGOJI MLADEGA RODU

Znanost o psihologiji in mentalni (duševni) higieni še ni povsem dosegla, zakaj taka razlika v človekovi osebnosti in kaj pravzaprav vpliva na človeški značaj. Tu je predvsem zelo važna vzgoja mladega rodu, mladega človeka. Kadar hočemo obravnavati vprašanje njegove vzgoje, moramo začeti že v prvem letu njegovega življenja. S tem se kdo ne bo strinjal, vendar je znano, da negativni pojavi okolja v svojevrstni obliki vplivajo tudi na tega otroka, še posebno pa vidna nesoglasja staršev, ki se odražajo v prepiru.

Otrok z večjo pozornostjo kot si mislimo spremlja vse, kar se dogaja okrog njega. Vse si zapomni, prizadet in poln strahu, pa je takrat, ko sliši ostre pogovore. Postane živčen in kmalu ob vsem tem ne najde pravega zavetišča doma, zato še rajši sili iz hiše in si išče zunanje družbe.

Za zabavo in njegovo polno zaposlitev so njegovi starosti primerne igranje. Če se zna otrok lepo igrati in če mu pri tem kdaj tudi sami pomagamo, bo našel v tem veliko zadoščenje. Brez dvoma je zanj najbolj usodno, če ga zanemarimo s splošno vzgojo. Pod

to ni mišljeno, da ga je treba naučiti pisati in čitati v petem letu, raznih recitacij itd. kot nekateri delajo in bi ga dali najrajši v šolo že s 4 ali 5 letom. Ne koristijo mu tudi razna zapletena pripovedovanja, ker vse to zelo škoduje njegovemu možganskemu sistemu.

Pod splošno vzgojo štejemo predvsem vzgojo o pravilnem odnosu do staršev in ostalih v hiši, njegovih vrstnikov ter zunanjega sveta, prepričati mu vsako tatvino, kot tudi vsako samostojno manipulacijo z denarjem, na splošno olike, demantirati ali popravljati razna pripovedovanja, ki jih je slišal od njegovih vrstnikov in drugih.

Ko začne hoditi v osnovno šolo, se znajde v novem okolju in pomeni to zanj precej drugo življenje. Nepravilna vzgoja doma se prvo odraža v tem, ko je največkrat neposlušen in sam svoj, niti prizadet, če je opozorjen na napake. Kasneje se mnogi osvobodijo in postanejo dobri učenci, ker vidijo, da večina tako dela. Kljub temu pa še vedno preveč dnevne časa preživi doma, tako si ustvarja mnenje o vsem, kar je slišal tam in doma in kar si ni enako, ga mori.

(Se nadaljuje)

»Tristo kosmatih,« je spregovoril, »puščava Leichtweis. Skrivnosten tekmeec. Treba ga bo prehiteti; gobec mu bova lahko še vedno stolkla.«

Medtem ko sta prijatelja malo pri-griznila v pivnici Stenjka Razin in je Ostap poizvedoval, v kateri hiši je bil nekoč stanovanjski odsek in kateri urad je zdaj v njem, se je dan nagnil.

Zlatenkasti vprežni konji so spet postali rjavi. Brillantne kaplje so se med letom ohladile in padale na zemljo. V pivnici in restavraciji Feniks je cena pivu narasla: napačil je večer. Na veliki Puškinovi ulici so se prižgale električne luči. Topotaje, kot bi kdo bobnal, je šel mimo odred pionirjev, ki so se vračali s prvega spomladanskega sprehoda.

Tigri, boginje zmage in kobre na hiši gubernijskega načrtnega urada so se skrivnostno svetlikali v svetlobi lune, ki je silla v mesto.

Ko je Hipolit stopal domov v Ostapovi družbi — ta je na lepem umolknil — je pogledal na tigre in kobre. Nekoč je bila tu gubernijska deželna uprava in meščani so bili na moč ponosni na kobre: imeli so jih za stargorodsko znamenitost.

»Našel bom!« je spreletelo Hipolita Matvejiča, ko je uprl oči v mavčno boginjo zmage.

Tigri so priliznjeno mahali z repli, kobre so se veselo zvijale in duša Hi-

ILF IN PETROV

Dvanajst stolov

18

polita Matvejiča se je napolnila z gostovostjo.

Deseto poglavje KLJUČAVNICAR, PAPAGAJ IN VEDEŽEVALKA

Hiša štev. 7 v Perelešinski ulici ni sodila med najlepše stargorodske stavbe. Dve nadstropji, zidani v stilu drugega imperija, sta bili okrašeni z razbitimi levjimi glavami, ki so bile nenavadno podobne svoj čas znanemu pisatelju Arcibaševu. Takšnih likov je bilo ravno osem — kolikor je bilo oken, ki so gledala na ulico. Levje spake so tičale na okenskih prekladah.

Na hiši sta bila še dva okraska čisto trgovskega značaja. Na eni strani je visela modra tablica:

Odeška prestarna.

»Moskovske preste.«

Na tablici je bil naslikan fant s kravato, v kratkih francoskih hlačah. Z eno roko je zvrčal praviljni rog izobilja, da so se iz njega usipale rumene moskovske preste, ki so jih po potrebi prodajali tudi za odeške. Pri tem se je fant pohotno smejal. Na drugi strani se je na črni tablici z okroglimi zlatimi črkami ponujal cenjenim državljanom pošiljatelj urad za odpremljanje zavojev Brzozavoj.

Ne glede na občutno razliko v tablah in v količini obratnega kapitala sta se obe raznorodni podjetji ukvarjali z istim delom: špekulirali sta z manufakturo vseh vrst — grobo volneno, tanko volneno, bombažno, in če jima je prišla pod prste svila v lepih barvah in vzorcih, tudi s svilo.

Če bi stopili skozi vrata, pogreznjena v mrak ko v predoru in zalita z vodo, ter zavili na desno, na dvorišče s cementnim vodnjakom, bi zagledali dvoje vrat brez preddverja, ki sta držali naravnost na ostre kamne dvorišča. Na tablici iz potemnele medenine je bil na desnih vratih z izrezljanimi pisanimi črkami naveden priimek: »V. M. Polesov«.

Na levih vratih je bila bela pločevinasta tablica: »Moda in klobuki«.

Tudi to je bila samo potegavščina.

V modni delavnici in klobučarni ni bilo ne prostora za merjenje ne delavnice ne brezglavnih modelov z oficirsko držo ne kalupov za okusne damske klobuke. Namesto vsega tega sijaja je v trosobnem stanovanju prebival snežnobel papagaj v rdečih spodnjih hlačah. Obdelovale so ga bolhe, pa se ni imel komu pritožiti, ker ni znal govoriti. Po cele dneve je grizljal semena in skozi palice stolpičaste kletke pljuval na preprogo luščine. Samo harmonika mu je še manjkala in nove škripajoče galoše, pa bi bil podoben samotarskemu mojstru, kadar se ga malo naleze. Na oknih so se zibale temnorjave zavese s cofi. V stanovanju so prevladovala temnorjave barve. Nad pianinom je pod steklom visela reprodukcija Beklinove slike »Otrok mrtvih« v okviru iz temnozele-nega poliranega hrastovega lesa. Eden od vogalov šipe je že zdavnaj odletel in razkriti del slike je bila tako podelan od muh, da se je povsem skladal z okvirom. Kaj se je dogajalo na tem koncu Otoka mrtvih, ni bilo več moč razbrati.

V spalnici je na postelji sedela gospodinja in, sloneč na osmerokotni mizici, pokriti z umazanim prtom »Riche-lieu«, razgrinjala karte. Pred njo je sedela vdova Gricacujeva v šalu, lahkem kot puh.

»Opomni vas moram, punčka, da za sejo ne računam manj kot petdeset ko-

pejk,« je spregovorila gospodinja.

Vdova, ki v prizadevnem iskanju novega moža ni poznala pregrad, je bila pripravljena plačati zahtevano ceno.

»Samo, prosim, da tudi o bodočnosti,« je žalostno poprosila.

»Vam je treba vedeževati na križevno damo.«

Vdova je ugovarjala:

»Še vedno so mi na srčno.«

Gospodinja je ravnodušno pristala na to in začela odpirati karte. V glavnih obrisih je bila vdovina usoda jasna že čez nekaj hipov. Čakale so jo velike in majhne neprijetnosti, toda križev kralj, ki se mu je pridružila karova dama, sta ji bila naklonjena.

Do kraja pa sta razvozljali usodo na dlani. Črte na dlani Gricacujeve so bile čiste, močne in neoporečne. Življenjska črta ji je segala tako daleč, da se ji je konec izgubljal v utripalnici, in če je črta govorila resnico, bi imela vdova dočakati vesoljno sodbo. Črta umnosti in črta umetniške nadarjenosti sta dajali trdno upanje, da bo vdova opustila trgovino s polenovkami in osrečila človeštvo z neprekosljivimi mojstrovčinami v kakršni že bodi veji umetnosti, znanosti ali družbenih ved. Vdovina Venerina grička sta bila podobna mandžurskim holmom in sta očitavala čudovite zaklade ljubezni in nežnosti.

Vse to je vedeževalka razkrila vdovi in pri tem uporabljala besede in izraze, nabrane pri grafologih, hiromantih in konjskih mešetarjih.

»Hvala vam, Danica,« je dejala vdova. »Že zdaj vem, kdo je križev kralj. Tudi karovo damo dobro poznam. Kralj je ženin, ne?«

»Ženin, punčka.«

Vdova je odrfotela domov. Vedeževalka pa je pometla karte v predal, zavezala, pri tem pokazala žrelo petdesetletne ženske in odšla v kuhinjo. Tam se je pomudila pri obedu, ki se je grel na kuhalniku Gretz, si po kuharsko otrla roke ob predpasnik, vzela vedro, s katerega se je bil lošč že mestoma okružil, in odšla na dvorišče po vodo.

BRANKO ČOPIC:

Oslovska leta

— Dva zajtrka stavim, da bo še danes izvrtal, kaj je znašem Bajem? — je vzkliknil De-De-Ha, toda še isti hip ga je eden od Mandičev zabil:

— Dokler je črna knjiga pri življenju, se bo-riš za zajtrk. Stavi kaj drugega.

— Uh, črna knjiga! — zapiha De-De-Ha in jezno zmečka svoj matematični zvezek. — Požrl bi jo brez popra in soli, pa če bi imela še tako trde platnice.

Kako nestrpno smo čakali Krsta, da se vrne, in česa vse nismo počeli, da bi skrajšali čas! Že drugič smo pregledali vse naloge za jutrišnji dan, prišli potrgane gumbe na suknjičih in srajcah, očistili čevlje in se celo, ne da bi nam bilo treba, že drugič šli umivat, česar od nas zlepa ne bi pričakoval in se še zlepa ni zgodilo. To smo, po prefektovem ukazu, storili samo tisti dan, ko je naš konvikt obiskal pravoslavni vladika, pa še takrat se nas je polovica izmuznila.

Nenadoma smo za njim, toda — toda čez dvo-rišče je prihajal samo Baja. Stopal je lahno in zaneseno, ko da bi plaval, obraz pa mu je sijal in žarel kot še nikoli doslej.

— Glej ga, z oljem se je namazal, — se začudi dobrodušni Hamid. — Sije kot luna.

— Ne, ne, od sreče sije, od zadovoljstva. —

— Najbrž se je do dobra napokal na Dedičevi je poučno dodal eden od Mandičev.

slivi, — je vzdihnil De-De-Ha.

— Ne, to že ne bo, — dvomeče pripomni drugi Mandič. — Če bi se najedel sliv, bi se smehljaj in se gladil po trebuhu; pa ga zdaj poglej: gleda v zrak in ko da šepeta.

— Menda ja ne prištevava oblakov; — se razjezi Dule, Hamid Rus pa, ko da se je nečesa spomnil, zaskrbljeno vprašal:

— Ali postanejo oblaki zaradi dežja ali dež zaradi oblakov, kot je včeraj nekaj govoril o tem profesor?

Nihče mu ni odgovoril, kajti še isti trenutek se je med visokimi sončnicami v vrtu prikazalo nekaj temnega na štirih nogah in zginilo za svinjakom.

— Krsto! — vzklikne De-De-Ha.

— Tisto je vendar imelo štiri noge, najbrž je bil prašiček, — podvomi Hamid, ki je neznano bitje ujel samo s končkom očesa.

— Ne, Krsto je, — je pritrdil eden od Mandičev. — Po štirih se je prikradel za Bajem. Pojdimo tja.

Zdrveli smo na dvorišče in v gruči stekli mi-mo Baja, ki nas je komaj opazil. Šel je mimo nas ko meseček, vznosen in blažen.

— Primejdanaj, voljnih česenj se je najedel, — stisne De-De-Ha skozi zobe.

Za svinjakom smo našli Krsta nekam globoko zamisljenega. Ko nas je zagledal, se je samo popraskal po nosu ter še kar naprej sedel v travi, modro gledal predse in dejal:

— Štirinožne živali se mi res smilijo.

— Glej ga no! Zakaj pa? — vpraša Dule.

— Uh, šele zdaj, ko sem lezel za Bajem, vi-

dim, kako težko je hoditi po vseh štirih!

— Pripoveduj nam o njem, pusti štirinožce!

— nestrpno seže vmes eden od Mandičev.

— Povej nam, kaj si videl, doda Mandič.

Krsto Bolha je stisnil glavo med ramena, ko da bi se rad nečesa ubranil, zamižal in dejal:

— Saj mi ne boste verjeli, že vnaprej vem.

— Kako da ne, brate sladki, kar z besedo na dan, — sili Hamid Rus in se v neznaniki rado-

vednosti obližne; ko da ga čaka pladenj baklave.

— To je... to je... Uh, sploh ne vem, kako

bi začel.

— Začni od začetka! — je vzkliknil De-De-Ha.

— Laže bi mi bilo, če bi me vprašali zgo-

vino, — je začel prisegati Krsto, — saj to je

cela povest.

— Le kaj bi to bilo, brate sladki? — zaskrbi

Hamida Rusa.

De-De-Ha se je nemirno zganil in bojevito

namršil obrvi.

— Čuješ, Krsto, ali začni s tole Bajevo pove-

stjo ali pa se bo zdaj zdaj začela zgodovinska

bitka, v kateri boš podlegel.

— In v knjigah bo pisalo: »V veliki bitki pri

svinjaku je hajduk Dule potolkel slavnega štiri-

nožca Krsto Bolho.« — doda Ranko Mandič.

Krsto se je v stiski popraskal po vratu.

— Ampak, čujte, ne gre, da bi se o taki stvari

pogovarjali za prostaškim svinjakom.

(Nadaljevanje)

Praznovanje maja

Za letošnji prvi maj v okviru občine Kočevje ni bilo večjih praznovanj. Kljub temu pa so delavski praznik slovesno proslavili v vseh delovnih kolektivih. Razen rednih praznovanj pa so skupine organizirale tudi izlete v bližnjo in daljnjo okolico.

Praznik dela je slovesno proslavila tudi mladina v posameznih aktivih. Tako so mladinci iz Stare cerkve zakurili na predvečer 1. maja kres oziroma taborni ogenj. Ob njem je mladina izvedla kulturni program. Na pro-

slavo je povabila tudi bivše borce, ki so jim pripovedovali spomine iz naše slavne zgodovine.

Na predvečer 1. maja so kurili kresove tudi mladinci iz Mlake, Gorenjega in drugi.

V Salki vasi je pripravila v kino dvorani na predvečer 1. maja proslavo s kulturnim programom tudi mladina. Prvega maja pa je rudniška godba igrala budnico na Rudniku in po okoliških vaseh.

ČRNI POTOK

(A. P.) — Kakor vsako leto sino tudi tokrat proslavili 1. maj v Črnem potoku pri Kočevju slovesno, 30. aprila so postavili mladinci pri gasilskem domu slavo- lok z napisom »Živel 1. maj — praznik delavcev«. Izobesili smo zastavo ter prižgali kres. Zjutraj 1. maja je bila po vasi budnica, popoldan pa smo se povese- lili v vaški gostilni, kjer je bilo tudi precej gostov iz Kočevja.

ŠAH

V počastitev delavskega praznika 1. maja je bilo konec aprila v Črnomlju prijateljsko srečanje šahistov Kočevske in Bele kra- jine, ki se je končalo z zmago šahistov Kočevske z rezultatom 4,5 : 3,5. Od šahistov iz Kočevja so zmagali Lunder Franc, Mohar Karol, Osterman, remizirali Jur- kovič Tone, Gornik in Cimer.

V kratkem bo ponovno sreča- nje šahistov iz obeh krajev v Ko- čevju v počastitev 20-letnice Ko- čevskega zbora.

MLADINSKO PRVENSTVO V DVIGANJU UTEŽI

V nedeljo, 12. maja bo v Ježici pri Ljubljani prvenstvo mladinc- ev v dviganju uteži Slovenije. Pravico nastopa imajo tekmoval- ci, ki še niso dopolnili 20 let.

TVD Partizan Kočevje — sek- cija za dviganje uteži namerava poslati na to tekmovanje tri tek- movalce. Kljub temu, da sedaj ni nobenega srečanja, se dvigalci marljivo vadijo.

Stane Šega ima možnost kar lepe uvrstitve v slovenskem me- rilu. Na tekmovanje bosta šla še Franc Sere in Jože Kovačič.

Tekmovalcem želimo, da bi do- segli čim lepši plasma.

T. D.

p i š e j o ž e k

Dragi stric urednik!

Danes sem pa zelo žalosten. Vse je narobe! Novica o podražit- vi mesa je udarila v našo dru- žino kot strela; mama je jokala, ata pa na klet. Mama je rekla, da je to ena zelo grda reč, ata pa je pričel govoriti nekaj o plači, češ da je to za žep huđ udarec. Po- tem je nekaj govoril o zdravlilu proti podražitvam (oziroma ti- stim, ki povzročajo oz. predlagajo in odobrujejo podražitve), vendar sem ga bolj slabo razumel. Dejal je tudi, da bi bil samo še potre- ben zdravnik, ki bi dajal taka zdravila. Naša mama je nato re- kla, da bo naš poba (to sem nam- reč jaz) zdravnik, ker pisavo imam že tako, da jo nihče ne zna prebrati (tudi jaz težko — opomba strica urednika). Dragi stric urednik, jaz pa bi bil straš- no rad zdravnik, samo tistih ši- vank, ki jih imajo naši dohtarji, se grozno bojim, ker menda ni- majo nobene špice več. Naš ata pravi, da je imel tak občutek, kot bi mu žebelj od brane potisnili v zadnjo plat...

Dejal sem že, da sem žalosten, pa sem res. Eni teti, ki pa ni moja teta, ampak navadna teta, sem rekel, vi, teta, vam je pa ro- bec padel na tla. Ona je pa rekla (namreč teta), da sem jaz en

smrkavec in da ona ni zame no- bena teta, ampak gospa. Sedaj pa, stric urednik, povej mi, kate- ra teta je teta in katera teta je gospa, ker se od zunaj prav nič ne pozna (tudi ne vem, Jožek — op. strica urednika)...

Sosedov Renči mi je povedal, da je prišel k njim na obisk en stric, ki je drugače izseljenec v Ameriki in je rekel, da mora biti v Kočevju veliko krav in bikov in podobne govedine, ker je videl v nedeljo pred kinotam toliko pastirjev v kavbojkah, da morajo biti ti pastirji revni, ker morajo še ob nedeljah in praznikih ho- diti v pastirski obleki (kavboj- kah)...

Naš ata je pa rekel, da na Tra- ti ne bo več dolgo stiska za sta- novanja, ker so se večinoma ljud- je že izselili. To sklepa po tem, ker jih je bilo na zboru volilcev samo 29 in bo držalo, da so jo ostali nekam pobrisali. Potem je mama rekla, da bi jo tudi rada kam pobrisala, kamorkoli, samo v Ljubljano s prvim vlakom ne, ker je slabo ali nič počiščen in v kupejih strašno smrdi kot v hlevu. Zato pa, dragi stric ured- nik, tudi jaz ne grem nikamor in ostanem še naprej tvoj

Jožek.

Filmi, ki jih bomo gledali

GRAŠČINA STRAHOV

Zahodnonemške filme na- sploh ne moremo šteti med najboljše, ko pa sem videla barvno filmsko komedijo Gra- ščina strahov, sem bila veselo presenečena. Film se z izred- no duhovitostjo ponorčuje zla- sti iz razmer današnje Nem- čije. Mojstrsko zrežirana obli- ka, domiselna kombinacija fantazije in realnosti, celotna zgodba v vsej svoji zamisli, poudarjena z namerno posl- kanim operetnim stilom, vse te kvalitete uvrščajo film Gra- ščina strahov med najboljše dosežke povojne filmske in- dustrije v NDR. Film bo na sporedu 11. in 12. maja v Rib- nici, v Kočevju pa smo ga že gledali.

ČAJ IN SIMPATIJA

Dne 11. in 12. maja bo na

sporedu v kinu Velike Lašče ameriški barvni film »Čaj in simpatija«. Film je posnet po dramskem delu sodobnega ameriškega pisatelja Roberta Andersona. Delo obravnava nek- kakšno množično hysterijo, ki vlada okoli mladega fanta. Strah očeta, prijateljev in hiš- nikove žene pred homoseksu- alnostjo sina Toma, ki dela fanta nesigurnega.

Film se zanima za okolico mladega Toma in se v tren- utku, ko bi se morala pričeti njegova osebna drama, začne ukvarjati s problemi hišniko- ve žene Laure. Le ta je kljub svojim letom zaljubljena v To- ma in ga skuša prepričati, da je nekdo na svetu, ki ga res- nično ljubi. Zaradi tega uniči svoj zakon. Film se konča s prizorom, ko Tom, sedaj že poročen, sreča hišnika, strtega človeka, ki je že dolga leta ločen od svoje žene. V glavnih vlogah nastopata Deborah Kerr in John Kerr.

Na otroškem igrišču v Kočevju je vsak dan živahno. Žal igrišče ni primerno urejeno, pa tudi promet z raznimi vozili ogroža otroke

TUDI V ODOBJKI SE JE ZAČELO!

5. maja je bilo organizirano že drugo kolo odbojkerskega prven- stva SRS v II. moški republiški ligi — zahodna skupina.

Ekipa TVD Partizan Kočevje je do sedaj dosegla le polovičen iz- kupiček. Prvo srečanje je bilo v Ljubljani 28. aprila na Trnovem. Zmagali so domačini z rezul- tom 3:1, drugo srečanje v Kamni- ku pa je ekipa Kočevja odločila v svojo korist. Srečanje je bilo v Kamniku v nedeljo, 5. maja. Rezultat 2:3.

V srečanju z odbojkarji Trno- vega je bilo opaziti, da se mladi igralci Kočevja v igri za točke niso dovolj uigrali. Z malo več sreče bi lahko osvojili obe točki. Sicer pa srečanja po zimski pre- kinitivi nikoli ne tečejo tako, ka- kor bi si vsi želeli.

V Kamniku je ekipa naletela na trši oreh. Kamničani so znani kot dobri odbojkaši. Opaziti je bilo, da se igralci Kočevja le niso za- stonj celo zimo pripravljali na li- gaško srečanje.

Žoga je okrogla in ni izklju- čeno, da se tudi v tem športu ne bi drugače obrnilo. To zaradi te- ga, ker se kočevska odbojka kljub velikemu trudu ne more utrditi. V letošnji ligi nastopajo društva v nekoliko spremenjenem sestavu. Kočevsko moštvo ima možnost vi- soke uvrstitve, kar jim bo s po- močjo športne sreče tudi uspelo.

T. D.

Ribiči bodo tekmovali

Ribiška družina Kočevje bo or- ganizirala 11. maja ob 16. uri v Gaju družinsko tekmovanje v lovu rib s plovčkom. Na enakem tekmovanju lani je zmagal Rudi Maconi, ki je tudi predsednik ri- biške družine. Letošnje tekmo- vanje bo tudi odločalo, kdo bo na- stopal našo družino na medob- činskem tekmovanju z RD Rib- nica, ki bo predvidoma junija.

ROKOMET

PARTIZAN DOBREPOLJE — PARTIZAN RIBNICA 33:24

Prvenstvena rokometna tekma med Ribnico in Dobrepoljem se je končala z izdatno zmago Do- brepoljcev. Razlika v golih bi bila lahko še večja, če Dobre- poljci ne bi imeli nesigurnega vratarja. Dobrepoljski igralci so pokazali zrelejšo in boljšo igr- o. S to zmago so Dobrepoljci pove- čali možnosti za vstop v višji razred v novi sezoni.

POŽAR

Predgrad. — Pred kratikom je na zahodni strani Predgrada pod planino začelo na košenici goreti. Veter je zanesel ogenj tudi v bliž- nji gozd, vendar je na srečo go- rela le trava. Ljudje so o praveni času požar pogasili.

NOVICE

Glasilo Socialistične zveze delov- nega ljudstva občin Kočevje in Ribnica, Izdaja CZP »Kočevski tisk« Kočevje. Urejuje uredniški odbor. Odgovorni urednik France Grivec. Uredništvo in uprava: Ko- čevje, Ljubljanska 14/a, Telefon uprave in uredništva 389. Letna naročnina 800 din, polletna 400 din in jo je treba plačati vnaprej. Za inozemstvo 2000 din oziroma 3 ameriške dolarje. Tekoči račun 609-27-1-265 pri NB podružnica

ta teden za vas

KOČEVJE

Poročili so se: Benčina Franc, trgovski pomočnik iz Klinje vasi 6, star 28 let in Marinč Ivana, šivilja iz Kočevja, Kolodvorska 13, stara 22 let; Leskovšek Srečko, knjigovez iz Kočevja, Roška cesta 74, star 19 let in Smuk Ljudmila, bolničarka iz Kočevja, Rudnika 15, stara 20 let; Gričar Alojz, učni kopač iz Kočevja, Rudnik 23, star 30 let in Oprečnik Leopoldina delavka iz Kočevja, Roška cesta, 74, stara 24 let; Svete Albin, varilca iz Šalke vasi 51, star 24 let in Bruner Anica, uslužbenka iz Kočevja, Ljubljanska cesta 4, stara 19 let; Gestelj Janez, logar iz Kraljev 4, star 55 let in Movrin Amalija, delavka iz Brezovice 17, stara 51 let; Pugelj Mirko, delavec iz Lipce 7, star 22 let in Pugelj Frančeka, delavka iz Tržišča 5 — Struge, stara 23 let; Krapež Avgust, delavec iz Kočevja, Ljubljanska cesta 17, star 27 let in Mavrin Josipina, delavka iz Kočevja, Ljubljanska cesta 17, stara 20 let; Zakovšek Franc, upokojenec iz Šalke vasi 112, star 66 let in Kapš Katarina, poljedelka iz Deskove vasi 21, stara 55 let.

V Ljubljani sta se poročila: Papež Jože, delavec iz Seča 3, star 22 let in Blatnik Ana, delavka iz Poloma 7, stara 23 let.

Rodile so: Francelj Ivana, gospodinja iz Rapoljevega 26 — deklico; Zore Jožefa, delavka iz Starega loga 18 — deklico; Novak Marija iz Komolca pri Smuki, delavka — dečka; Plot Stefanija iz Trate 62 — Kočevje — dečka.

V Ljubljani so rodile: Kuhar Mirijana iz Kočevja, Kolodvorska 13 — dečka; Ješelnik Brigita iz Kočevja — Trata 50 — dečka; Kovačič Danica iz Koč 9 pri Kočevski Reki — deklico.

V Novem mestu je rodila: Kužnik Ivica iz Kočevja, Roška cesta 52 — dečka.

Umrli je Buchwald Ivan, inv. upokojenec iz Kočevja, Roška c. 32, star 50 let.

V Novem mestu je umrla: Pust Ana iz Slovenske vasi 12, stara 70 let.

RIBNICA

Rodile so: Stanfelj Vera, delavka iz Ribnice 194 — deklico; Grom Anica, gospodinja iz Ribnice 7 — deklico; Primožič Marjeta, gospodinja iz Praproč 10 — dečka.

Umrli sta: Dedič Beša, mličnik iz Ribnice 7, 26 let in Lovšin Alojz, preužitkar iz Brega 19, 82 let.

Poročili so se: Ropoša Karel, delavec iz Dolenjih Lazov 47 in Bašič Stojka, delavka iz Dolenjih Lazov 47, Porenta Jože, učni stavec iz Kočevja, Ljubljanska 14 in Govže Angelca, administratorica iz Slatnika 26.

DOBREPOLJE

Poročili so se: Blatnik Franc, kmečki delavec iz Prevol 16, star 24 let in Zganjar Frančiška, kmečka delavka iz Ceste 25, stara 29 let; Adamič Anton, kmet iz Kompolj 119, star 26 let in Novak Ana, kmečka delavka iz Podgore 17, stara 25 let; Novak Anton, delavec iz Tisovca 8, star 26 let in Bradač Anica, kmečka delavka iz Tisovca 5, stara 24 let.

Umrli sta Miklič Rozalija, kmetovalka iz Zagorice 31, stara 82 let in Zupanc Franc, soc. podpiranec iz Ponikev 76, stara 74 let.

DOLENJA VAS

V ljubljanski porodnišnici je rodila Levstek Justina, uslužbenka iz Dolenje vasi 90 — dečka.

Poročila sta se Andoljšek Stanislav, strojnik iz Lipovca 15, star 33 let in Ilc Julijana, gospodinja pomočnica iz Dolenje vasi 99, stara 28 let.

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi naše nepozabne mame, tete, stare mame

TEREZIJE CVAR

ki nas je za vedno zapustila, se zahvaljujemo vsem, ki so jo sprejeli na njeni zadnji poti. Istočasno prisrčno zahvaljujemo daroval-
vencev in cvetja ter vsem, ki so pomagali pokojnici v času bolezni.

Se posebej se zahvaljujemo za posredilne besede zastopnika ZB NOV tov. Koširju in zastopnici ZVVI, tovarišici Ivančičevi, dr. Leniču ter pevskeemu zboru Sodražica.

Sin Filip in Mirko z družinama, France ter ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

za izraze sočutja in sožalja vsem, ki so mojega nepozabnega moža in skrbnega očeta

JANEZA BUCHWALDA
z Rudnika v Kočevju

poslednjikrat obiskali, na darovali vence in cvetje ter se v tako velikem številu spremili na njegovi zadnji poti.

Posebno zahvalo smo pošli zdravnikom dr. Maroltu, dr. Vizjaku, dr. Prevcu in dr. Imensku, sestri Zori Figarjevi in sestri Zlati

KINO

KOČEVJE: 10. do 12. maja ameriški barvni film »Dom na griču«, 13. in 14. maja španski film »Potepuhi«, 15. in 16. maja italijanski film »Bila je noč v Rimu«, od 17. do 19. maja ameriški barvni film »Tonka«.

RUDNIK: 11. in 12. maja francoski barvni film »Kosilo na travi«, 18. in 19. maja italijanski barvni film »Zelena magija«.

RIBNICA: 11. in 12. maja zah. nemški barvni film »Graščina strahov«, 18. in 19. maja mehiški film »Pesem upornika«.

SODRAŽICA: 11. in 12. maja nemški barvni film »Grofica Marica«, 18. in 19. maja ameriški barvni film »Vozovi na zapadu«.

VELIKE LAŠČE: 11. in 12. maja ameriški barvni film »Čaj in simpatija«, 18. in 19. maja ameriški barvni film »Velika zemlja«.

LOVŠIN: 12. maja ruski film »Zgodba o vojaku«, 19. maja francoski film »Grenka zmaga«.

DOBREPOLJE: 11. in 12. maja francoski film »Resnica«, 12. maja (matineja) italijanski barvni film »Kitajski zid«, 15. maja ameriški film »Nenadoma lansko poletje«, 18. maja grški film »Nikoli v nedeljo«, 19. maja ameriški film »Golo mesto«.

PONIKVE: 16. maja ameriški film »Nenadoma lansko poletje«.

Stavdoharjevi ter ostalemu osebju rudniške ambulante za vso skrb, vsestransko pomoč in prizadevanje, da bi našega dragega očeta ohranili čim dalj pri življenju. Zahvala za posebno pozornost tudi osebju kočevske lekarne.

Najiskrenejša zahvala sosedom Jerkičevim, ki so nam v naših najtežjih trenutkih nesebično pomagali, Fani Hočvarjevi, Marjani Levstiku in tov. Francu Jelenu, ter sosedom Kirnovim in vsem ostalim prijateljem, ki so nam stali ob strani in nas tolažili.

Topla zahvala govorniku Francu Goletu in prav posebno tov. Jožetu Kalanu za ganljive poslovilne besede, rudarski godbi za žalostinke in rudarjem za častno spremstvo.

Zahvalimo naj se tudi predstavnikom Rudnika rjavega premoga Kočevje, Sindikalne podružnice rudarjev in ostalih organizacij za izkazano poslednjo čast.

Se enkrat vsem za vse najlepša hvala!

Zalujoča žena Angela, otroci in ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Ob tragični izgubi ljubljeneža in nepozabnega moža

BEŠE DEDIČA

se zahvaljujem sostanovalcem, kolektivno Ljudske milice Ribnica, Ob. KZK, SZDL, obratu tekstilne tovarne iz Jurjevice in vsem, ki so sočustvovali z mano.

Zalujoča žena Lojzka.

ČESTITKA

Atu in mami vse najboljše k rojstnemu dnevu in kmalu nasvidenje vsi Gačnikovi, Frenku v Karlovcu pa lep pozdrav.

PRODAM

Zaradi selitve ugodno prodam kuhinjsko omaro, električni šte-

dilnik Ignis in televizijsko anteno. Ogled v popoldanskih urah, Kočevje, Roška 15, I. nadstropje.

PRODAM

Ugodno prodam kuhinjsko pohištvo. Naslov na upravi Novic.

PRODAM

Prodam brzoparilnik, 75 litrov. Svajger, Kočevje, Ljubljanska 43.

NAJDENO

Najdena je bila denarnica Milhe Sneidergerja. V njej je tudi večja vsota denarja. Lastnik dobi pojasnila na upravi Novic.

SLUŽBA

Iščem deklo, ki bi mi bilo pripravljeno pomagati v gospodinjstvu. Stanovanje zagotovljeno. Lahko tudi starejša ženska, da bi čuvala otroke osem ur na dan. Obranonovič Albina, Seškova 20, Kočevje.

OBVESTILO

Cenjene stranke obveščam, da odslej delam tudi ob ponedeljkih, v nedeljo pa samo še od 9. do 12. ure. Priporočila se

Fotoatelj Drago Mohar, Ribnica

OBVESTILO

Prepovedujem vsako nakupovanje premičnin od Marije Zagar, Kralji 9 pri Starem trgu. Jurij Mavrin, Kralji 9

PREKLIC

Preključujem besede, izrečene o Cvelbar Antonu in Mariji v gostilni v Šalki vasi.

Volčjak Ivan, Šalka vas 117

Spored RTV Ljubljana

VSAK DAN: poročila ob 5.05, 6.00, 7.00, 8.00, 12.00, 13.00, 17.00, 19.30, 22.00. Pisan glasbeni spored od 4.00—8.00.

SOBOTA, 11. MAJA: 8.05 Poštarček v mladinski glasbeni redakciji — 9.25 Glasovi in instrumenti — 10.15 Iz galerije orkestralnih podob — 11.00 Pozor, ni-maš prednosti! — 12.05 KN — inž. Milena Lekšan: Dognofjevanje v sadovnjakih — 13.30 Zvočna paleta — 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo — 15.15 Ljubljanski jazz ansambel in kvartet Jožeta Privška — 16.00 Vsak dan za vas — 17.05 Gremo v kino — 18.45 Okno v svet — 19.05 Glasbene razglednice — 20.00 Po domače... — 21.10 Za konec tedna — ples.

NEDELJA, 12. MAJA: 8.00 Mladinska radijska igra: Svetislav Ruškuc: »Primi ga, če ga moreš« — 9.05 Z opernega in koncertnega odra — 10.00 Se pomnite, tovariši... — 11.30 Nedeljska reportaža — 12.05 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, I. — 13.30 Za našo vas — 14.15 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo II. — 15.15 Četrte ure z orkestrom in ansambelom Horst Wende — 16.00 Hublmoreska tega tedna — 17.15 Radijska igra »Brutove počitnice« — 18.30 Športna nedelja — 19.05 Glasbene razglednice — 20.00 Izberite svojo melodijo — 22.15 Skupni program JRT, studio Beograd.